

Natur, nemlig den Bemærkning, at for dem, der ønske at fremme Lovforslaget, er det vist ikke kloget at stemme for dette Endringsforslag; thi det er indlysende, at ved dette Endringsforslags Indbringelse i Lovforslaget bliver dette i det Væsentlige noget helt Nytt og Andet. Det, der oprindeligt var Lovforslagets Indhold, bliver egentlig bibeholdt ved Siden af det Nye, man kommer frem med, og Intet er derfor naturliger, end at en saa gennemgribende Forandring af Lovforslaget vil drage til Følge, at det i det andet Thing maa underkastes en ganske anderledes Drøftelse fra Nyt af, om jeg saa maa udtrykke mig. Derfor vil jeg med Hensyn til Muligheden af Endringsforslagets Vedtagelse blot fremhæve dette, at jeg tror, at de, der sætte Pris paa, at denne lille Lov skal komme ud, ikke ville gjøre vel i at stemme for Endringsforslaget; men forøvrigt er det en Betragtning, som jeg naturligvis ganske maa overlade det til hver Enkelt at træffe Afgjørelse om. Svad jeg derimod fra min Side vil gjøre gjeldende mod Endringsforslaget, er, at jeg ikke kan anse det for rigtig saaledes at lette Afdgangen til at indgaa Ektepagter, uden at der samtidig maa følge en hel Del Lovbestemmelser. Jeg kan i den Henseende holde mig til, hvad den ærebe næstsidste Taler yttrede, at det allerede i og for sig kunde være et Spørgsmaal, om det gaar an saaledes uden videre at sige, at Parterne kunne ved Ektepagter stipulere alt Muligt i Henseende til Formuesforholdets Ordning mellem dem og give Slip paa al mulig Kontrol, navnlig paa den, at man fra Regeringens Side, som efter den bestaaende Lovgivning kan negte at konfirmere Ektepagter, hvis Indhold er alt for desperat. En anden Bemærkning, som jeg anser for lige saa vigtig, er, at, hvis man virkelig tænker sig, at Ektepagtens Indgaaelse skulde blive almindelig hos os og navnlig skulde finde Sted uden nogenformhelst Kontrol med Hensyn til Indholdet, saa at man kunde give den næsten et hvilket som helst Indhold, vil jeg anse det for nødvendigt at have en deklaratorisk Lovgivning, som foreskriver, hvad der skal formodes at være Parternes Mening i de forskjellige Hovedtilfælde, som i den Henseende kunne opstaa; thi det, at affatte Ektepagter, har hidtil her i Landet foreligget saa sjældent, at man ikke har fuldstændig Indsigt deri, og Erfaringen viser, at de fleste Ektepagter, der indkomme til Justitsministeriet til Konfirmation, ere saaledes affattede, at de aldeles ikke give nogen Regel for endog saa de nærmest liggende Tvivspunkter, som kunne tænkes at ville opstaa mellem de Paagjældende. Det kan maaske gaa under den nuværende Tingenes Tilstand, hvor der ikke konfirmeres mere end en Enes Ektepagter om Aaret, og Processer angaaende den Slags Forhold ere

saa godt som ukjendte; men det kan ikke gaa, naar der daglig foreligger Ektepagter. Skal det blive Tilfældet, maa vi have Lovbestemmelser, som nærmere forklare, hvad der maa antages at ligge for Exempel i det Udtryk, at der ikke skal være Formuesfællesskab mellem Parterne; det maa nærmere oplyses, hvorledes det skal fortolkes, hvad der skal have Formodning for sig i saa Henseende, og noget Lignende, maa siges med Hensyn til andre Kombinationer, og man vil se, at i fremmede Lande, hvor Ektepagters Afslutning er sædvanlig, er det Almindeligt, at Lovgivningen indeholder saadanne deklaratoriske Bestemmelser. Det er f. Ex. Tilfældet i Frankrig; der er i den franske Lovbog indtaget en Række Bestemmelser, som gaa ud paa, at der skal tillægges det Udtryk i Ektepagten, at der intet Formuesfællesskab skal være mellem Parterne, men Ærebe, den og den Betydning, og at der skal tillægges f. Ex. den Udtalelse, at der kun skal være Erhvervsfællesskab mellem Ektefællerne, den og den Betydning. Jeg mener derfor, at det vil være meget farligt at aabne Dørene saaledes paa vidt Gab for Ektepagters lettest mulige Indgaaelse, uden at man har veiledende Bestemmelser, som man kunde benytte ved Fortolkningen af disse Ektepagter og ved Afgjørelsen af de mangfoldige tvivlsomme og indviklede Spørgsmaal, som nødvendigt vil følge med, naar vi først komme ind paa en hyppig Brug af Ektepagter. Derfor forraader jeg dette Forslag, forsaavidt det er forskjelligt fra Lovforslaget, altsaa den første Del deraf. Den anden Del af Forslaget er jo væsentlig forskjellig fra Lovforslaget; jeg kan ikke tro Andet, end at det i det Væsentlige vil føre til samme Resultat som dette.

Jeg skal endelig kun sige et Par Ord angaaende det Underendringsforslag, der er stillet af det Medlem af Udvalget, der staar paa det Standpunkt, overhovedet at modsætte sig Forslaget, for hvem det altsaa er det Principale at stemme imod det, nemlig det Underendringsforslag, der gaar ud paa at indskrænke Lovforslagets Bestemmelser til det Tilfælde, at det ægtefællelige Samliv er hævet. Jeg skal dertil kun bemærke, hvad jeg oftere har gjentaget baade her og i det andet Thing, at Lovforslaget vel sagtens vil faae sin vigtigste Betydning i de Tilfælde, hvor Samlivet er hævet; men jeg mener dog, at det ingenlunde gaar an at antage uden videre, at det slet ingen Betydning vil have, saa længe Samlivet bestaar mellem Ektefællerne. Det tror jeg ikke, man kan sige. Det er i det Hele efter min Formening en urigtig Opfattelse at tro, at den juridiske Ordning af Forholdet mellem Ektefællerne i formueretlig Henseende slet ingen Betydning har, saalænge Ektefællelivet bestaar. Hele Verden gaar ibetmindste ud fra den modsatte Forudsætning,